

GŁOS NARODU

REDAKCJA i ADMINISTR.: KRAKÓW, UL. BOŻ. MIŁOSIĘDZIA 1. TELEFONY REDAKCJI: 101-90, 179-93. TEL. ADMINISTR. 133-44

Rok XLV

Kraków, sobota, 28 maja 1938

Nr 145

Adam Romer

Po uchwałach Rady Naczelnej O. Z. N.

Uchwały Rady Naczelnej O. Z. N. nie mają w sobie nic ani sensacyjnego, ani rewelacyjnego. Autorowie ich bardzo liczyli na efekt zewnętrzny; mamy wrażenie, że nie będzie żadnego takiego ich skutku, który by w czymkolwiek zmienił nastawienie społeczeństwa, sądzącego obozy polityczne tylko według czynów.

W dziedzinie rolnej uchwały O. Z. N. ograniczają się do sformułowania całego szeregu ogólnikowych tez będących dziś mniej więcej własnością programową wszystkich bez wyjątku ugrupowań politycznych.

Nikogo więc one nie przekonają —
wywalając otwarte drzwi;

jedyną przeszkodą na drodze do ich realizacji jest polityka obecnego ministra rolnictwa, o której trudno powiedzieć, by służyła podniesieniu kultury i opłacalności warsztatów rolnych. Nie widzimy żadnych podstaw do mniemania, by uchwały te przyczynić się mogły do zjednoczenia włościan ignorujących nadal w swojej masie całkowicie istnienie O. Z. N. a wiernych swoim opozycyjnym przywódcom.

Ciekawe są uchwały inwestycyjne. Nie było sztuką rzucić sam plan olbrzymich inwestycji, bo wszyscy wiedzą, że tak zacofany w swoim rozwoju kraj jak nasz gwałtownie inwestycji wymaga. Trudno natomiast o ich sfinansowanie, a o tym uchwały wspominają zaledwie „półgębkiem”. Słuszne są uwagi dotyczące racjonalizacji, względnie hierarchii, tych inwestycji, w szczególności wysuwanie na pierwszy plan tak zaniedbanych u nas konieczności komunikacyjnych. Dotychczas jednak budżety państwowe pozwalały zaledwie na konserwację dróg i torów, a wszelkie budowy odbywały się stale kosztem stanu istniejących obiektów; wiele też robót zaczynano, nie mogąc ich po tym ukończyć. Trudno się oprzeć wrażeniu, że imponujące projekty inwestycyjne O. Z. N. obliczone są bardziej na propagandę niż na urzeczywistnienie, tak długo przynajmniej, jak długo ich tempo nie będzie mogło być uzgodnione z koniunkturą. — Przykład Sowieców jest pod tym względem wybitnie odstrasający, zwłaszcza, że autorzy programu dużą wagę przywiązują do inicjatywy prywatnej. Już tak przywykliśmy do ciągłego wzrostu etatyzmu, że na razie wszelkie anty-etatystyczne oświadczenia czynników reżimowych przyjmujemy do wiadomości z dużą dozą sceptycyzmu.

W sprawie żydowskiej uchwały O. Z. N. również są zgodne z postulatami olbrzymiej większości społeczeństwa. Niestety jednak nie zawierają one żadnej wzmianki o sfinansowaniu emigracji żydowskiej. Trudno zaś mówić o „rozwiązaniu” zagadnienia żydowskiego bez podania realnego i skutecznego niezwłocznie sposobu jego realizacji.

Diagnozę tej choroby dawno już
postawili inni;

leczyć ją może gruntownie tylko ten, który ma władzę w rękę! Słusznie jest potępienie brutalnych metod wojującego antysemityzmu. — Obiektywnie jednak trzeba przyznać, że zniecierpliwienie młodzieży, objawiające się w wiadomych wybrykach, byłoby daleko mniejsze, gdyby sfery reżimowe oddawna umiały wzbudzić zaufanie do posiadania przez nie programu i do jego urzeczywistnienia. Zwalczenie przerostów żydowskiego stanu posiadania nie da się usku-

tecznić bez przepisów prawnych. Pod tym przynajmniej względem uchwały O. Z. N. zawierają pozytywne zalecenia.

Nie zadowolające dla społeczeństwa katolickiego są uchwały w dziedzinie oświatowej. — Przywykliśmy już do znanych frazesów, mających na celu przymilanie się Kościołowi. Polskie społeczeństwo żąda wyraźnie i kategorycznie szkoły wyznaniowej i wykładania przez nauczycieli, nie budzących najmniejszych zastrzeżeń z katolickiego punktu widzenia. W szczególności chodzi nam o

odgrodenie dzieci chrześcijańskich
od żydowskich,

oraz o zabezpieczenie ich przed wpływami nauczycieli o odmiennej etyce. A przecież nawet „Gazeta Polska”, przyznaje, że z odrębności etyki żydowskiej, nie robiącej różnicy pomiędzy „gojem” a „trefnym” zwierzęciem, „wypływają” konsekwencje znacznej wagi, ciężące zarówno nad współzyciem mniejszości żydowskiej z innymi narodami, jak i nad stosunkiem tej mniej-

szości do państwa, jego interesów i jego praw”. Brak zupełnie głębszego podejścia do istoty rzeczy w uchwałach O. Z. N., przesadny nacisk kładący na — rozgraniczenie „ławkowe” studentów Polaków i żydów (bojkotowane zresztą bezkarne przez tych ostatnich).

Uchwały Rady Naczelnej w niczym nie wpłyną na zmianę poglądów wobec tej grupy ani wśród ugrupowań opozycyjnych, ani wśród „odprysków” reżimowych, które ostatnio zerwały z O. Z. N. z powodu jego opanowania przez t. zw. „naprawiaczy”. Uchwały te okazały się zresztą, po największym ciosie, jaki idei O. Z. N. zadał jego naczelny publicysta, p. Miedziński, drukując na łamach organu O. Z. N. „Gazety Polskiej” artykuł p. t. „niesprawdzone prorocтва”. Artykuł ten przez całą opinię publiczną został zrozumiany jako zdecydowana zapowiedź nie wypuszczenia monopolu rządzenia Polską przez obecną grupę reżimową, a zatem jako przekreślenie samych założeń akcji Zjednoczenia Nar. w ogóle i katowickiej mowy wicepremiera Kwiatkowskiego w szczególności.

Henlein odrzucił propozycje czeskie

Praga, 27. V. (PAT). Jak utrzymują na przedwczorajszej Radzie Ministrów uchwalono tekst propozycji czeskich, które przekazano niezwłocznie Henleinowi. Henlein miał je odrzucić i wczoraj wystawić na piśmie swe kontrpropozycje.

W kołach politycznych twierdzą na temat obecnego stanu rokowań Henleina z rządem czeskim, że Henlein wysunął żądanie, aby rokowania prowadził cały komitet polityczny ministrów a nie sam premier. Chodzi mu prawdopodobnie o to, aby to co uzyska, miało aprobatę przedstawicieli wszystkich stronnictw. Członkowie komitetu ministrów niechętnie odnoszą się do tego projektu, gdyż chcieliby uniknąć odpowiedzialności, obarczając nią wyłącznie premiera.

Ze strony Hodży prawdopodobnie z tych samych pobudek wysunięte zostało żądanie, aby rokowania prowadził osobiście Henlein, a nie jego zastępca.

Dalsze kroki Anglii

Londyn, 27. V. (PAT). Szef wydziału centralnej Europy w Foreign Office Strang, odleciał wczoraj rano do Berlina i Pragi. Do wyjazdu Stranga przywiązane jest w kołach poinformowanych duże znaczenie. W kołach oficjalnych zapewniają, że jedynym zadaniem Stranga jest nawiązanie bezpośredniego kontaktu z ambasadorem Henderso-nem w Berlinie. Należy przypuszczać jednak, że Strang konferować będzie również z kompetentnymi czynnikami rządowymi. Możliwe jest również, że Strang w towarzystwie attache wojskowego poselstwa brytyjskiego w Pradze uda się na obszar sudecki, celem przekonania się na miejscu o sytuacji i zreferowania swych wrażeń w Londynie, dokąd powróci ma w przyszłą środę przed następnym posiedzeniem gabinetu.

Sprawa wysłania grupy obserwatorów brytyjskich na obszar zamieszkały przez Niemców sudeckich jest w dalszym ciągu aktualna, a między zainteresowanymi rządami toczą się w tej kwestii rokowania.

Gabinet brytyjski rozważał w środę tę sprawę i na ogół wśród członków gabinetu nie było dużo chęci, aby pomyślnie ten zrealizować.

Rząd niemiecki przychylnie odnosi się do tej propozycji, która pochodzi właściwie ze źródeł nie-

mieckich. Po raz pierwszy pomysł wysłania takiej komisji poruszony był przez dyplomatycznego sprawozdawcę „Voelkischer Beobachter”.

Poważne prowokacje niemieckie

Praga 27. V. (PAT). Czeska Agencja Telegraficzna donosi, że w czasie od 20 do 25 maja wydarzyły się liczne wypadki przelatywania samolotów niemieckich przez granicę czechosłowacką. — W ciągu 5 dni władze czeskie zanotowały 17 niemieckich samolotów wojskowych, które latały nad terytorium czeskim i 16 samolotów lejących nad granicą czesko-niemiecką. M. in. 25 bm. zauważono niemiecki samolot wojskowy nad Pilzнем t. j. 80 km. od granicy czesko-niemieckiej.

W związku z tym ostatni numer dziennika ustaw ogłasza długi spis stref nad którymi zakazany jest przelot samolotów.

Praga 27. V. (PAT). Urzędowo komunikują: minister obrony narodowej Machnik dokonał w tych dniach objazdu i inspekcji kilku okręgów i garnizonów.

Praga uzna gen. Franco?

Praga, 27. V. (PAT). Rada Ministrów postanowiła wysłać do rządu gen. Franco przedstawiciela handlowego. Jak podkreśla prasa będzie to przedstawicielstwo nieoficjalne i nie oznacza uznania rządu gen. Franco.

Mjr. Makowski lądował w Rio de Janeiro

Rio de Janeiro 27. VI. (PAT). Wczoraj o godzinie 16 min. 10 major Makowski wylądował w Rio de Janeiro, gdzie pozostanie dzień lub dwa dla przeglądu maszyny.

Sensacyjny wywiad sudeckiego „führera

Henlein grozi

Łondyn, 27. V. (PAT). Znany sprawozdawca „Daily Mail” Ward Price, który bawi obecnie w Czechosłowacji, uzyskał wywiad z Henleinem, który oświadczył m. in.:

„Najpóźniej do jesieni musi być znalezione rozwiązanie dla kwestii sudeckiej w Czechosłowacji. Fermenty polityczne, rozwijające się w Czechosłowacji zatrzymują całą sytuację Środkowej Europy. Gdyby ten stan fermentu miał trwać dalej, to niedługo doprowadziłby on do wojny.

Podjęmuję najwyższy wysiłek, aby drogą bezpośrednich rokowań z rządem czeskim doprowadzić do porozumienia. Byłoby dziś jeszcze przedwczesnym oświadczyć, że mam dużo nadziei na powodzenie rozmów, jakie rozpoczęły się między mną i premierem czeskim. Zdecydowany jestem uczynić wszystko, aby nigdy nie zasłużyć na zarzut, że nie dołożyłem najlepszych starań.

Proponuję Czechom lojalne współdziałanie ludności niemieckiej

w tym sztucznie zbudowanym państwie

na podstawie autonomii lokalnej na tych obszarach, gdzie większość ludności jest rasy niemieckiej. O ile to zostanie przyznane,

obecne granice narodowe Czechosłowacji pozostaną niezmiennione

i rząd centralny posiadać będzie władzę nad tymi wszystkimi sprawami, jakie obchodzą całe społeczeństwo jako wspólnotę.

Propozycja moja polega na tym, aby lokalna autonomia niemiecka osiągnięta została głównie przez przywrócenie gminom i okrogom ich uprawnień, które stopniowo zostały im zabrane. Dotyczy to oświaty, świadczeń publicznych, policji i wszystkich spraw o znaczeniu lokalnym, podczas gdy sprawy zagraniczne i także kwestie, które dotyczą całej republiki w dalszym ciągu decydowane byłyby w Pradze. Rząd centralny posiadałby departamenty reprezentujące rozmaite mniejszości narodowe w Czechosłowacji, aby tym mniejszościom w ramach ich urzędów centralnych umożliwić dogładanie swych własnych interesów. Przyjmując tego rodzaju rozwiązanie, rząd czeski zapewniłby sobie pozostanie Niemców sudeckich, jako obywateli w obrębie republiki czechosłowackiej.

O ileby to rozwiązanie zostało odrzucone, zmuszeni będziemy nalegać na inne, a wówczas

nalegać będziemy na odbycie plebiscytu pod obcą kontrolą

dla zapewnienia wolnego głosowania. Pytanie, jakie byłoby wówczas Niemcom sudeckim postawione brzmiałoby następująco: „Czy pragniesz być obywatelem Czechosłowacji, czy też Niemiec?” Rezultatem byłoby 98 proc. głosów na rzecz połączenia się z Niemcami.

Trzecim rozwiązaniem zagadnienia, jeszcze prostszym, byłoby, że o ile represje czeskie wobec Niemców sudeckich będą trwałe, reakcja ich i świadomość ich prześladowania narodowego może pewnego dnia zmusić rząd niemiecki do bezpośredniej akcji, która by Niemców sudeckich przyłączyła do granic Rzeszy.

Rząd czeski stale się zwraca do mnie, abym zachował umiarkowanie. Utrzymałem Niemców sudeckich w spokoju w czasie przeprowadzania Anschlussu, utrzymałem ich w spokoju w toku obecnych wyborów municypalnych, a nawet utrzy-

małem ich w spokoju pod nadzorem prowokacji, której wynikiem był wczorajszy pogrzeb. Ale nie mogę ograniczyć się do tego, aby moim zwolennikom narzucać tylko dyscyplinę. Czesi muszą zrozumieć konieczność poczynienia szerokich koncesji.

Oświadczyłem premierowi Hodży, że nie mogę się zgodzić na żadne rozwiązanie powierzchowne. Domagamy się radykalnej i głęboko sięgającej rewizji całej konstytucji czechosłowackiej i nie zadowolimy się żadnymi projektami na papierze, dopóki nie okażą się one skuteczne w przeprowadzeniu“.

* * *

Praga, 27. V. (PAT). W związku z ogłoszonym przez „Daily Mail” wywiadem z Henleinem, partia Niemców sudeckich ogłosiła oświadczenie, w którym m. in. powiedziano, że „oddanie rozmowy w „Daily Mail” nie stanowi żadnego wywiadu, lecz swobodne nieautoryzowane podanie rozmowy. Przedstawienie jej przez Ward Price oddaje tylko wrażenia, jakie, zdaje się, odniósł korespondent angielski z rozmowy z przywódcą Niemców sudeckich. Odnośnie rzekomo wyluszczonego przez

Henleina trzech możliwości rozwiązania sprawy, wrażenia te określane są przez stronę niemiecko-sudecką jako mylne“.

Berlin, 27. V. (PAT). Wywiad Henleina z Ward Price opublikowany został przez Niemieckie Biuro Informacyjne. Kompetentne koła niemieckie przywiązują do wywiadu Henleina dużą uwagę, stwierdzając, że Henlein jest rzeczywiście upoważnionym wykładnikiem dążeń i opinii Niemców sudeckich i do słów jego należy przywiązywać największe znaczenie.

Konsolidacja Niemców w Czechosłowacji

Praga, 27. V. (PAT). Socjal-demokratyczny związek zawodowy pracowników pocztowych w Liberku (Reichenberg) zgłosił swój akces do partii Henleina.

Walne zebranie Związku niemieckich profesorów szkół wyższych w Czechosłowacji uchwaliło, by niemieccy profesorowie, docenci i asystenci wstępowali do sudecko-niemieckiej organizacji nauczycielskiej.

Kino „ŚWIT“ ul. Straszewskiego 18. Tel. Nr 182-01.

Tylko kilka dni! — Od piątku, dnia 27 maja 1938 r. — Monumentalny film sensacyjny. — 2 serie razem

Tygrys Esznapur - Grobowiec Indyjski

w jednym programie!

Ceny miejsc normalne.

Tylko 2 przedstawienia dziennie o g. 5 i 8. W sobotę i w niedzielę o g. 3, 6 i 9. W sobotę pierwsze przedstawienie o g. 3 po południu po cenach porankowych. W niedzielę poranek o g. 12 w poł. 2 serie. razem.

Drugi dzień Kongresu Eucharystycznego

Procesja eucharystyczna na Dunaju

Budapeszt, 26 maja.

Drugi dzień Kongresu Eucharystycznego odbył się przy masowym udziale ludności wiejskiej, która przybyła z różnych okolic kraju. W rannych godzinach na Placu Bohaterów przy ołtarzu kongresowym odbyła się Msza św. dla młodzieży, która następnie w liczbie około 65.000 osób przystąpiła do Stołu Pańskiego. Dziesiątki tysięcy młodzieży zaległo plac i trybunę, śpiewając pieśni i odmawiając wspólne modlitwy. Mszę św. celebrował arcybiskup Paryża kardynał Verdier.

O godz. 11 w bazylice św. Stefana odbyło się zebranie Eucharystyczne dla duchowieństwa, w którym wzięli udział wszyscy kardynałowie, biskupi i księża.

O godz. 4. po południu z udziałem kardynała Legata Papięskiego odbyło się pierwsze plenarne posiedzenie Kongresu. Po zagajeniu przez przewodniczącego ks. biskupa Heylena prof. Tóth wygłosił referat n. t. „Eucharystia jako związek miłości z Bogiem”. Po referacie nastąpiły krótkie przemówienia przedstawicieli poszczególnych państw, biorących udział w Kongresie. W dniu dzisiejszym przemawiali przedstawiciele 13 narodów.

Kulminacyjnym punktem uroczystości kongresowych w dniu Wniebowstąpienia była w godzinach wieczornych procesja eucharystyczna na Dunaju. *Całe wybrzeże miasta, gmachy i mosty, były w wielkim przepychem i okazałością iluminowane. Miliony jarzących się lamp tworzyły wspaniałą symfonię, której symbolem był Kielich spowity w światłach a nad nim Hostia.* Po nabożeństwie wieczornym

procesja z N. Sakramentem wyruszyła z bazyliki św. Stefana do przystani na Dunaju.

gdzie zajęła miejsce na statkach. Na czele procesji posuwał się statek, na którym widniał wielki krzyż gorejący a po bokach świece. Na następnych statkach znajdowało się duchowieństwo świeckie i zakonne, po tym N. Sakrament w otoczeniu kardynałów i biskupów, a na dalszych statkach władze państwowe, goście zagraniczni, przedstawiciele poszczególnych zawodów i warstw społecznych. Setki tysięcy ludzi asystowało tej procesji po obu brzegach Dunaju. Z ustawionych megafonów radia intonowano śpiewy i modlitwy, które następnie podejmował cały lud zebrany przy akompaniamencie orkiestr. Procesja udała się w górę Dunaju i po okrążeniu wyspy św. Małgorzaty zawróciła w kierunku bazy-

liki. Przed wylądowaniem wystrzał armatni zwiastował chwilę, w której kardynał legat udzielił błogosławieństwa Eucharystycznego. Następnie procesja, pieszo już, udała się do bazyliki. Niebawem widok procesji wieczornej na Dunaju, śpiewy i nastroj pobożny wywarły niezatarte wrażenie na wszystkich obecnych.

Na uroczystości kongresowe przybyło z Polski około 2000 uczestników z ks. kardynałem Karkowskim i ks. kardynałem Hlondem na czele. Ze strony episkopatu polskiego biorą udział: *Ksiądz metropolita A. Sapięha, arcybiskup R. Jatrzykowski, księża biskupi Łukomski, Okoniewski, Adamski, Radoński, Lisowski, Tomaka, Sonik, Baziak, Niemira i Buczek.*

We czwartek odbyło się w kościele polskim uroczyste nabożeństwo, odprawione przez JEm. ks. kardynała Prymasa. Kazanie wygłosił generał Paulinów O. Pius Przeddziecki. Wieczorem grupa polska wzięła udział w procesji na Dunaju.

We czwartek odbyło się zebranie rady Międzynarodowego Związku Dziennikarzy Katolickich. *Postanowiono trzeci z rzędu międzynarodowy kongres dziennikarzy katolickich zwołać do Polski na jesień 1939 r.* Wśród spraw bieżących obradowano również nad ciężkim położeniem dziennikarzy katolickich w Trzeciej Rzeszy. Wielu z nich od lat przebywa w więzieniu lub obozach koncentracyjnych. Austriaccy dziennikarze katolicki podzielili dołę swych współpracowników w Niemczech. W sprawie pomocy dla prześladowanych i uwięzionych powzięto pewne uchwaly. E. L.

Polscy demokraci zakasowali bolszewików

Warszawa, 27. V. Sekcja młodych Klubu Demokratycznego wydała onegdaj na Wolnej Wszechnicy w Warszawie ulotkę, która doskonale ilustruje oblicze owej „demokratycznej” młodzieży. — Powodem wydania ulotki było zawieszenie przez młodzież narodową krzyża w jednej ze sal Wolnej Wszechnicy. W odezwie czytamy: „Paniczyki z Z. M. P. i różnyh oenerów przy pomocy łomów i kastetów usiłovali narzucić demokratycznej wszechnicy reakcyjne obyczaje wstecznicтва i koltuństwa narodowców. Ale bezczelnie i prowokatorskie, obrażające postępowo myślącego akademika, zawieszenia krzyża w jednej z audytorii wszechnicy, akcja ta chrześcijańskich wywrotowców spotkała się ze zdecydowaną postawą większości wszechniczan, która w konsekwencji przyczyniła się do zlikwidowania krzyża i zdemaskowania sprawców ohydneho zabobonu i koltunerii. Nadszedł czas próby, zwycięskiej walki idei demokratycznej z ciemnotą i zacofaniem. Wolna wszechnica polska musi być źródłem postępu i demokracji, oraz bazą wpływów ludowo-robotniczych“.

Giełda warszawska

Warszawa, 27. V. (Telef.). Giełda dewizowa: Holandia 292.75, Berlin sprzedaż 213.01, kupno 212.01, Bruksela 89.45, Gdańsk 100.00, Londyn 26.24, Mediolan sprzedaż 28.02, kupno 27.88, Nowy Jork 5.30%, Paryż 14.68, Praga 18.45, Sztokholm 135.5, Zurych 120.95, marka niemiecka srebrna sprzedaż 105.00, kupno 99.00, 3% pożyczka premiowa inwestycyjna pierwszej emisji 79.50, drugiej emisji 81.00, dolarówka 41.00, 4% pożyczka konsolidacyjna 67.75, 4% wewnętrzna państwowa 64.75, 5% konwersyjna 70.00.

Akcje: Bank Handlowy 50.00, Bank Polski 119.50, Ostrowiec 54.75, Starachowice 36.75.

Partyzantka w Meksyku

Cedilliści otrzymali potwierdzenie wiadomości, iż generał znajduje się w miejscowości El Salto we wschodniej części stanu San Luis. Opór Cedillistów przejawia się w formie partyzantki. W stanie Sinaloa w zachodniej części Meksyku spalono mosty, a w stanie Sonora przecięto linie kolejowe. Generał Rodriguez, przywódca „Złotych koszul” odbył kilka rozmów z Ernestem von Merck, niemieckim rzeczoznawcą wojskowym przy gen. Cedillo. Von Merck, który zaprzecza jakoby pozostawał w stosunkach z narodowymi socjalistami, usiłuje zwerbować w Texas zwolenników gen. Cedillo.

Za zamachy polityczne — kara śmierci w Rumunii

Donoszą z Bukaresztu, iż w drodze specjalnej ustawy wprowadził rząd rumuński karę śmierci za zamach na osobę króla, członków rodziny królewskiej, naczelników i oficjalnych przedstawicieli obcych państw oraz za wszelkie zamachy polityczne.

Ustawa ta nie działa wstecz i jest wprowadzona przejściowo na okres jednego roku. Wykonanie jej zostało powierzono ministrowi sprawiedliwości.

Imigracja do Palestyny w 1937 r.

Ze statystyki dep. imigr. wynika, że w r. 1937 przybyło do Palestyny 10.536 imigrantów żydowskich. Z cyfry tej 35 proc. przypada na emigrację z Polski. W tym samym okresie nabyło obywatelstwo palestyńskie 9.925 osób, w tej liczbie 9.832 żydów. W roku 1937 wysiedlono z Palestyny 2375 osób, w tej liczbie 157 żydów, z których 95 wysiedlono za nielegalny pobyt w Palestynie.

Inwestycje przemysłowe w woj. kieleckim

W związku z pomyślną sytuacją gospodarczą w poszczególnych miejscowościach woj. kieleckiego leżącym w ramach C. O. P. przystąpiono do budowy nowych i rozbudowy starych zakładów przemysłowych.

W Radomiu znajduje się w budowie fabryka sprzętu telefonicznego „Ericson”, która ukończona zostanie na jesieni i zatrudni około 300 robotników. W Kielcach postępuje nadal budowa fabryki świec lotniczych, rozpoczęte są również przygotowania do budowy wielkiej fabryki drożdży, która w styczniu 1939 rozpocznie swą produkcję. Zamierzona jest również budowa fabryki przetworów owocowych, a w Blizynie pow. koneckiego budowa fabryki maszyn i odlewów żelaza. Ponadto na kilka większych zakładów przemysłowych istniejących na terenie C. O. P. przystąpiło do rozbudowy swych fabryk bardzo poważnym nakładem kosztów.

Wapno palone i gaszone kamień i tłuczeń wapienny, cegły maszynowe I klasy
wszelkie wyroby betonowe polecają

Miejskie Zakłady Ceramiczne
Kraków, Pl. Szczepański 5
Telefon Nr 114-72

WYSTAWA

Dywanów — Firanek
Linoleum — Cerat
Chodników — Wycieraczek — K o c ó w

J. Góralik
RYNEK 20
Specjalnie obniżone ceny.

Czytajcie
dziennik katolicki
„Głos Narodu”

Bezpłatnie otrzymać można obecnie piękny słoć szklony z docieranym korkiem przy zakupie 100 kostek bulionowych KNORR za cenę zł 5,70 oszczędzając jeszcze 30 groszy.

Walka z polskością w Gdańsku

W kościele katedralnym w Oliwie odbyło się przyjęcie dzieci do pierwszej Komunii św. Oliwa, jak wiadomo, leży w tej części obszaru gdańskiego, która jest najbardziej polska.

Do licznie zebranej dziatwy w katedrze wygłoszono kazanie polskie i niemieckie. Kilku zagorzałych Niemców, niewątpliwie podburzonych przez czynniki narodowo-socjalistyczne, w chwili, kiedy z ust księdza padały w świątyni polskie słowa, — wycofało swoje dzieci z kościoła. Gorszące to zajście wywołało ogólne oburzenie wszystkich uczciwych katolików.

„Danziger Vorposten” zajmując się tą sprawą ze zwykłą bezczelnością śmie twierdzić, że na 210 dzieci, przyjmowanych po raz pierwszy do Stołu Pańskiego, zaledwie 8 było polskich. Organ hitlerowski dodaje od siebie, że duchowieństwo katolickie posługując się językiem polskim w kościele „popelnia dużą nieostrożność, wprowadzając w ten sposób niepokój do swoich gmin”.

Oczywiście, że dziennik gdański najpospoliej kłamie, gdyż przystępowały do Komunii św. dzieci przeważnie polskie. Cała ta sprawa, zna-

mienna dla stosunku gdańskich czynników urzędowych do Polaków, winna wreszcie rząd polski pobudzić do aktywności.

Rzeczy ciekawe

NIEMCY BEZ CEBULI. Od wielu tygodni na całym obszarze Niemiec odczuwa się zupełny brak cebuli. W związku z tym wszystkie pisma podały z rozkazu Goeringa następujący komunikat:
„Brak cebuli spowodowała żydowska spekulacja. Ponieważ Niemcy muszą na razie sprowadzać z zagranicy znaczną ilość cebuli, żydzi, ażeby podkopać ustrój hitlerowski, wykupili cichaczem wszystką cebulę i podnieśli jej cenę czterokrotnie. Niemcy muszą wstrzymać się od kupowania importowej cebuli do nowych zbiorów. Ostatki z zeszłego roku zostały skierowane wyłącznie do szpitali i do fabryk konserwowych”. Poza tym gazety zwracają się do wszystkich gospodyń, ażeby zamieniły „żydowską cebulę” na uczciwe aryjskie pory.

HENRY BORDEAUX 42
Członek Akademii Francuskiej.

Chrzestny ojciec

Powieść współczesna.

Autoryz. przekład: Zofii z Kosińskich Mussilowej.

Ruina rodziny Ravelli wywoływała uczucie brzydkiego zadowolenia w mieście. Na prowincji wszelkie niepowodzenia wzbudzą żywe zainteresowanie. W południowej Francji duża ich część spowodowana jest lekkomyślnością. Ludzie zaś lekkomyślni, nie zasługują na współczucie oszczędnych. Mrówki zawsze krytykowały świeższe. Nagłemu przyjazdowi całkiem obcego Włocha towarzyszyło ogólne zdziwienie sąsiadów wili „Sylwia”, a jego zajęcie się finansowymi kłopotami sierót stało się istną sensacją dnia.

— „Cóż to za jegomość, który aż zza granicy do nich przyjeżdża? A jeżeli naprawdę jest on chrzestnym ojcem panny Sabiny, czemu zjawia się tu po raz pierwszy? — Mieszka w Genui. — Więc niech tam siedzi. — Ma stocznię okrętów i własną flotyllę. — Niechże się zatem zajmuje swoimi statkami. — To milioner. — Czyżby naprawdę? — Przy tym człowiek o wybitnym stanowisku społecznym. — Te małe zawsze mają szczęście. — Nie pozwoli im zginąć, bo jest pierw-

szorządnym finansistą. — Czyżby mógł przeszkodzić sądowej likwidacji fabryki? — Bezwątpienia. — Cała ta wytwórnia nie już nie jest warta. — Jest to tylko zdanie wice-dyrektora, który zamierza ją tanio kupić. — Chcę oczywiście zarobić na cudzym nieszczęściu. Tym więc lepiej, jeżeli Włoch będzie górą...”

A gdy rzeczywiście p. Sollar wygrał sprawę i fabryka została uczciwie sprzedana, opinia publiczna zwróciła nagle swe sympatie w stronę panien Ravelli. Nastrój ten uległ naprawdę ponownej zmianie, gdy rozeszła się po mieście wieść o małżeństwie Włocha z Sabiną. Rozbudzona zazdrość kazała ludziom węszyć sprytną intrygę. I nikt nie ujął się za młodocią, która powinna była należeć do młodego. — „Widzicie ją, a taką udawała świętoszkę. — Jest wyjątkowo śliczną. Temu nie przeczę, lecz potrafi być interesowną. — Jakto? — Pan Sollar jest milionerem, dlatego go tu sprowadziła. — To jej chrzestny ojciec. — Dodajmy nieznaną. W każdym razie sprytnie umiała go wyszukiwać. — Sam się jej przecież oświadczył. — Wszystkie sześć pracowały nad tym, by go omotać: od tej uśmiech, od tamtej komplement, aż uległ. Wiadoma rzecz, że mężczyźni są łatwowierni! — Ale żonę będzie miał czarującą! — Będzie ich miał pół tuzina. — Żeni się z jedną. — One zawsze żyły w stadzie i nie potrafią inaczej. — Tak pani sądzi? — Przekona się pan, że pojedą za nimi do Genui. — Co za szkoda! Wnosiły życie i wesele do naszego mia-

sta. — Ale też i działały na nerwy. — W sympatyczny sposób. — Wcale nie znajduję. Powrótnywałem je zawsze z płytami gramofonowymi, które wygrywają aż do zmęczenia wciąż te same walce. Wreszcie chciałoby się wprost krzyknąć: dosyć już, dosyć! dosyć...”

Jednakże każdy sukces zdobywa nam przyjaciół. Dzień ślubu przypadł na jeden wtorek czerwcowy i był cudownie piękny, olśniewający słońcem, tym specjalnym słońcem Riwiery, które nie pozostawia miejsca cieniom. W dniu tym całe Grasse chciało widzieć uroczystość ślubną Sabinę. — Okoliczne wzgórza zwane Roquevignon, wśród których rozbudowuje się miasto, tonęły w złocistym obłoku światła. Starą, czcigodną katedrę tłum ludzki wypełnił po brzegi, podobnie jak i prowadzącą do kościoła ulicę Gazan. Mali ulicznicy, niby wróble, pokrzykiwali radośnie, kobiety przybrały swe najpiękniejsze stroje, a mężczyźni specjalnie pozwalniali się od zawodowych zajęć, by móc podziwiać sześć panien Ravelli, które nieopatrznie przeoczyła miejscowa młodzież. Dzisiejszy dzień wydobywał je z zapomnienia do rzędu pierwszorzędnych gwiazd. Zaczęto z miejsca snuć najróżniejsze matrymonialne plany dookoła sióstr panny młodej. Przykład dany przez obcokrajowca okazał się zaraźliwy. Nie chciano mu teraz darować, że zabierał do Włoch najpiękniejszą dziewczynę z Grasse.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Przedpłata miesięczna w Krakowie bez odniesienia 4.50 zł, z odniesieniem 5 zł.
Na całym obszarze Państwa Polskiego z przesyłką pocztową 5 zł, za granicą 8 zł.

Konto P. K. O. Nr 415.730

Redakcja nie zamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nie opłaconych nie przyjmuje. Redakcja przyjmuje strony od godziny 14 do 15-tej.

CENY OGŁOSZEŃ

Ogłoszenie zwykłe za wiersz milimetryowy	20 gr
Nadesłane strona 9-ta	50 gr
Komunikaty	60 gr
Komunikaty na 1	70 gr
Drobne za wyraz	10 gr
Układ tabelaryczny o 50% drożej. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.	